

РЕШЕНИЕ

№ 348

гр. ХАСКОВО, 11.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, II-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДЕЛЯНА СТ. ПЕЙКОВА

Членове: ЖУЛИЕТА КР. СЕРАФИМОВА-
ДИМИТРОВА
ГЕОРГИ Г. ГЕОРГИЕВ

при участието на секретаря Д.А. А.-С.
като разглежда докладваното от ГЕОРГИ Г. ГЕОРГИЕВ Въззивно гражданско дело № 20235600500738 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Глава XX, чл.258 и сл. от ГПК.

Обжалваното решение

С решение №443/30.VI.2023 г. постановено по гражданско дело №1865/2022 г. Районен съд-Хасково осъжда ЗАД „Даллбогг : Живот и здраве" АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление гр.София, район „Изгрев", бул.„Г.М.Димитров" №1 да заплати на П. В. В. с ЕГН:***** от гр.***, сумата от 2089 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, настъпили вследствие на ПТП на 07.06.2022г, ведно със законната лихва от 22.07.2022г. / датата на предявяване на иска / до окончателното изплащане, както и направените по делото разноси за държавна такса и вещи лица в размер на 276 лв., съобразно уважената част от исковата претенция, като отхвърля иска в останалата част до пълния предявен размер от 4339,61лв., като неоснователен.

С решението се осъжда ЗАД „Даллбогг : Живот и здраве" АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление гр.София, район „Изгрев", бул.„Г.М.Димитров" №1, да заплати на адвокатско дружество „Г. и М.", гр.***, бул.„България" №150, ет.2, офис 217, адвокатско възнаграждение по реда на чл.38 от ЗА в размер на 509лв.

С решението се осъжда П. В. В. с ЕГН:***** от гр.***, да заплати на ЗАД „Даллбогг : Живот и здраве" АД, ЕИК 200299615, със седалище и

адрес на управление гр.София, район „Изгрев“, бул. „Г.М.Димитров“ №1, ,
направените по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение и вещи
лица в размер на 539лв., съобразно отхвърлената част от исковата претенция.

Обстоятелства по въззива

ЗАД „Даллбогг : Живот и здраве“ АД са останали недоволни то
постановеното решение,поради което го обжалват като неправилно,
необосновано и незаконосъобразно с искане да се отмени в частта относно
присъдената горница от 1 909.61 лева над сумата от 2 089 лева като
обезщетение за претърпени от ищеца имуществени вреди,ведно със законната
лихва в размер на 179.39 лв. от 22.VII.2022 г.,в частта относно 276 лв.
разноси по делото на П. В. В. и относно 509 лв. давокатско възнаграждение
по чл.38 от ЗА.

Дружеството заплатило сумата от 1 909.61 лева главница за имуществени
вреди,така и законна лихва от 210.72 лв. законна лихва върху 1909.61 лв. от
22.VII.2022 г. до 21.VII.2023 г.

Иска се отхвърляне на предявената претенция за горницата над сумата от
1909.61 лв.

Обжалваното решение било неправилно в частта относно установения
размер на дължимото застрахователно обезщетение.РС-Хасково не
съобразил,че в хода на извънсъдебното уреждане на претенцията
застрахователят заплатил на ищеца 179.39 лв.,която следвало да се извади от
размера на установената вреда-2089 лева,съобразно приетите експертизи.В
тази насока първата инстанция правилно че вредата възлиза на 2089 лв.,но не
извадил от нея платената сума от 179.39 лв,което водело до нарушаване на
принципа за изравняване на имущественото състояние в сравнение преди
самото увреждане.

Въззивникът П. В. В. представя отговор на въззивната жалба,която
обосновава като неоснователна.

П. В. В. представя и насрещна въззивна жалба против постановеното
решение,като неправилно и незаконосъобразно,в частта с която съдът
отхвърлил претенцията за разликата над 2089 лв. до пълния предявен размер
от 4 339.61 лв. ведно със лихвата върху тази сума то 27.II.2022 г. и в частта
относно разностите.

В решението РС-Хасково правилно извел осъществяването на
фактическия състав на осъществения деликт и валидното застрахователно
правоотношение,по което се носи отговорност от ответното дружество.По
делото били безспорни настъпилото ПТП,причинените вреди по лек
автомобил „Мицубиши Л 200“ рег.№ ***, собственост на ищеца,причинната
връзка между това ПТП и установените по делото вреди по
автомобила.Оставал спорен само размер на тези вреди.

Неправилно в тази насока РС-Хасково приел вариант три от
представените заключения на вещи лица,който предпоставял подмяна на
увредените части на обща стойност ведно с ремонт от 2089 лв. но с агрегати
втора употреба.

В. извежда,че както закона,така и съдебната практика насочвали при
настъпили имуществени вреди по автомобил,същите да се поправят с нови
части,като не се прилага обезценка.В случая се касаело за автомобил,който не
бил в гаранция на производител,поради което нужните части за подмяна

следвало да са от алтернативен източник. Следвало да се съобрази и изведеното от експертите, че при поставяне на части втора употреба, същите застрашавали сигурността при пътуване и техническата безопасност, поради вероятността от настъпване на блокиране на диференциала. Поради това логично било да се подмени въпросния диференциал с такъв от алтернативен производител, а не със втора употреба поради изведената опасност от внезапно блокиране, и не със чисто нов от производител, поради високата му стойност, надвишаваща стойността на автомобила.

Поради изложеното се иска решението да се отмени в отхвърлителната си част за сумата над 2089 лв. до пълния предявен размер на иска от 4 339.61 лв., като се осъди застрахователят да заплати на ответника 2 250.61 лв.

Представен е отговор на насрещната въззивна жалба, с който същата се извежда като неоснователна.

Правни съображения

Всеки от жалбоподателите по въззивната и насрещната въззивна жалба е надлежно активно легитимирана страна и носител на правото да предизвика инстанционен контрол по реда на чл. 258 и сл. от ГПК против постановеното решение, предвид разпоредените от последното негативни последици в правната му сфера. Рамките на въззивното производство са очертани от изложеното в тези жалби. В тази насока оплакванията и по двете са изцяло относно неправилност на съдебния акт като приложение на закона и като обосноваване. Не се излагат доводи относно валидността или допустимостта на решението. Пороци в подобна насока не установи при служебната проверка по чл. 269 от ГПК и въззивната инстанция.

Пред първата инстанция е установена фактическа обстановка съобразно изискванията на производствените правила, която обвързва страните и въззивния съд, като спорно е тълкуването на релевантните обстоятелства и правните им последици. Обект на въззивната и насрещната въззивна жалба и на представените отговори по тях е единствено присъдения размер на обезщетение на пострадалото лице относно имуществените вреди по неговия автомобил.

Предметът на въззивната проверка се измерва с преценката доколко присъденото обезщетение от съда е съобразено с действителните вреди от имуществено естество.

Спор между страните по отношение фактическия състав на осъществения деликт и наличието на валидното застрахователно правоотношение, по което се носи отговорност от ответното дружество за същия, така и относно настъпилото ПТП, причинените вреди по лек автомобил „Мицубиши Л 200“ рег. №***, собственост на ищеца, причинната връзка между това ПТП и същите няма. Следва да се съобрази и че всички доказателства по делото несъмнено извеждат тези факти. Доказано е по делото и че застрахователят е изплатил на ищеца обезщетение за нанесените по автомобила му вреди вследствие на ПТП от 07.VI.2022 г. сума в размер на 179,39 лв.

Относно установяване размера на настъпилите вреди пред първата инстанция са назначени и приети две заключения. Вещите лица по тях извеждат, че задният диференциал на автомобила на ищеца е увреден при

произшествието, което е най-вероятно, но същите не могат да твърдят това с категоричност и сигурност, тъй като самият демонтаж и след това монтаж на тази част от автомобила възлиза на твърде висока стойност, поради което предвид възрастта на автомобила повече от 20 години не е икономически обосновано да се извършват подобни дейности само, за да се установи дали е повреден диференциала или не. Вещото лице И. обаче извежда, че е твърде висока вероятността да е увредена именно тази част на МПС предвид силата, начина и посоката на удара, а и наблюдавания необичаен специфичен шум в частта на автомобила, където се намира диференциала. Поради това и се следва възстановяване от страна на носещия риска на пълната стойност на настъпилата щета която включва и подмяната на задния диференциал.

В тази насока Вещото К. приема, че стойността на вредите по процесния автомобил по средно пазарни цени на труд, материали и нови, неоригинални авточасти, без редукция към 07.VI.2022 г. възлиза на 1 489 лева.

Вещото лице по втората приета експертиза И., извежда, че при осъществяване на ремонта на автомобила за възстановяване на нанесената щета, вкл. и подмяната на задния диференциал с част „втора употреба“ от алтернативен донор възлиза на 2089 лева при стойност на самия диференциал от 300 лв. Вещото лице извежда и че този вариант е най-адекватен и икономически изгоден, предвид, че самият автомобил е на повече от двадесет години. Пред съда експерта сочи, че са възможни неуредици и блокировки на втората употреба диференциал, които съставляват опасност за движението и за участниците в него. Вещото лице извежда и че нов диференциал от алтернативен донор, като най-ниска стойност възлиза на 2 730 лева.

Съгласно разпоредбата на чл.386 ал. II от Кодекса за застраховането, с настъпването на застрахователното събитие ответникът застраховател дължи заплащането на застрахователно обезщетение, което е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, освен в случаите на подзастраховане и застраховане по договорена застрахователна стойност. В случая не се установява модификация на застрахователната стойност, поради което размера на плащането следва пазарната равностойност. Възстановителната равностойност на увреденото имущество съобразно чл.400 ал. II от КЗ съставлява цената за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка. В случая законодателят ясно е посочил възможните варианти за определяне на търсеното обезщетение за установените увреди. Според съда би се стигнало до изключване на законовото изискване за остойностяване на ново имущество само в случай на пълната липса на възможност за снабдяване с такова за конкретния случай, когато единствената възможност за поправяне на вредите е само имущество втора употреба. Настоящия случай обаче не е такъв. Безспорно е че увредения автомобил е на повече от двадесет години, но това не отнема действието на посочените норми от КЗ. Отремонтирането на настъпилата вреда в случая следва да се осъществи с нов диференциал от алтернативен доставчик, което е съобразено с възрастта и стойността на МПС, тъй-като отремонтирането с нов от производителя е икономически неоправдано. Ето защо посочения вариант от вещото лице И., изведен и от установеното по заключението на вещото К., който обхваща осъществяване на ремонт с нова диференциал от алтернативен производител е съобразен със закона и с конкретния случай. При този вариант стойността възлиза на 4 519 лева, от които диференциал 2 730 лева, 300 лв. труд за подмяната му и 1489

лева за други нови части, труд за подмяна и обработка, бояджийски материали. Това е и размера на цената по чл.400 ал. II от КЗ, която и следва да се присъди като обезщетение за настъпилия деликт, довел до установените повреди по автомобила, който съставлява и застрахователно събитие, за което ответникът носи риска.

От така определената сума следва да се приспаднат платените от застрахователя по посочената на основание чл.127 ал. IV от ГПК в исковата молба банкова сметка 1909.61 лева главница, предвид плащането ѝ с представеното с въззивната жалба платежно нареждане по първоинстанционното дело на 21.VII.2023 г. след постановяване на обжалваното решение, на основание чл.235 от ГПК. С това платежно нареждане за изплатени и 210.72 лева законна лихва върху тази главница за периода 22.VII.2022 г. до 21.VII.2023 г.

Ето защо от общо дължимата от застрахователят сума за обезщетение 4519 лева следва да се извадят платените при извънсъдебното уреждане на претенцията на ищеца сума от 179.39 лева, както и 1 909.61 лева заплатени от ответника след постановяване на атакуваното решение. Претенцията след изменението ѝ в съдебно заседание е предявена за сумата от 4 339,61 лв., като същата е образувано като от общо дължимата сума 4519 лв. са извадени платените 179.39 лв.

От така сезирания обем по исковата молба следва да се извадят заплатените 1 909.61 лв. след постановяването на решението или осъдителния иск се явява основателен за 2 430 лева. Съобразно изложеното първоинстанционното решение следва да се отмени в отхвърлителната си част над присъдените 2089 лева до 2430 лева, като се потвърди в останалата си част.

Доколкото предявената претенция обаче се явява изначално основателна в пълния ѝ предявен размер от 4 339.61 лева, предвид и направеното плащане от 1 909.61 лв. от страна на ответника на свед като е станал повод за образуване на производството, то същият следва да погаси всички направени разноски от ищеца пред двете инстанции, както следва: пред РС-Хасково-173.60 лв. държавна такса, 150 лв. депозит за вещо лице, 250 лв. депозит за допълнителна експертиза или общо 573.60 лева и пред въззивния съд-46 лв. държавна такса. Съобразно изложеното решението следва да се отмени и в частта относно разноските.

Съобразно чл.38 от ЗА вр. с чл.7 ал. II т.2 и §2А от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения вр. с чл.66 от ЗДДС на Адвокатско дружество „Г. и М.“ следва да се заплати сумата от 880.75 лева. хонорар по делото.

Водим от изложеното и на основание чл.271 и чл.280 ал. III т.1 изр.1 от ГПК Окръжен съд-Хасково

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №443/30.VI.2023 г. постановено по гражданско дело №1865/2022 г. на Районен съд-Хасково в частта, с която отхвърля предявеният от П. В. В. с ЕГН:***** от гр.*** против ЗАД „Даллбогг : Живот и здраве“ АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление гр.София, район „Изгрев“, бул.„Г.М.Димитров“ №1 иск

по чл.432 от Кодекса за застраховането за изплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди, настъпили вследствие на ПТП на 07.VI.2022 г. над присъдената сума от 2 089 лева до 2430 лева, вместо което

ОСЪЖДА ЗАД „Даллбогг : Живот и здраве“ АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление гр.София, район „Изгрев“, бул. „Г.М.Димитров“ №1 да заплати на П. В. В. с ЕГН:*** от гр.***, сумата от още 341 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, настъпили вследствие на ПТП на 07.VI.2022г, ведно със законната лихва от 22.VII.2022 г.**

ОТМЕНЯ решение №443/30.VI.2023 г. постановено по гражданско дело №1865/2022 г. на Районен съд-Хасково в частта, с която се произнася по разноските, вместо което

ОСЪЖДА ЗАД „Даллбогг : Живот и здраве“ АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление гр.София, район „Изгрев“, бул. „Г.М.Димитров“ №1 да заплати на П. В. В. с ЕГН:*** от гр.*** сумата 573 лв.разноски пред първата инстанция и сумата от 46 лв. разноски пред въззивния съд.**

ПОТВЪРЖДАВА решение №443/30.VI.2023 г. постановено по гражданско дело №1865/2022 г. на Районен съд-Хасково в останалата му част.

ОСЪЖДА ЗАД „Даллбогг : Живот и здраве“ АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление гр.София, район „Изгрев“, бул. „Г.М.Димитров“ №1 да заплати на да заплати на адвокатско дружество „Г. и М.“, гр.*, бул. „България“ №150, ет.2, офис 217, адвокатско възнаграждение по реда на чл.38 от ЗА в размер на 880.75 лева с ДДС.**

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____